

Прекланям се пред теб, будителю!

„От само себе си не можем да станем мъдри.“

Паисий Хилендарски

Ако има някой, който заслужава цял един народ да му се преклони, то това е народния будител. Будител е този, който чрез словото си, може да пробуди всеки един човек да расте в знание и мъдрост и да отстоява правото си да живее достойно. Да се гордее с миналото и да гледа с надежда към бъдещето. Да не мисли само за своя живот, но и за идните поколения.

Благодарение на будителите цял един народ израства духовно и може да развие своя пълен потенциал.

От страниците на нашата история блестят с ярка светлина имената на будители като Паисий Хилендарски, Софроний Врачански, Васил Априлов, Найден Геров, Петър Берон и много други, които са оставили своя светъл пример достоен за поклон и подражание. Аз мисля, че те са синоним на пробуждане и пионерите на българската просвета и книжнина. Плодът на труда им има толкова голяма тежест, тъй като времето, в което са живели е толкова мрачно и особено трудно, а точно трудните времена, раждат герои. Лесно е да твориш и да даваш пробуда, когато властта е на твоя страна, но не е така когато го правиш в империя, в която да си образован е меко казано заплахата. Такъв голям риск може да поеме само човек, който люби отечеството, езика и народа си. Без тази любов в сърцето Паисий Хилендарски не би бил личността, пред която се прекланяме днес и която историята ни помни. Без тази любов в сърцето си Петър Берон никога нямаше да напише „Рибния буквар“ и да промени историята на нашето образование. Без тази любов Добри Чинтулов нямаше как да напише песни като „Вятър ечи, балкан стене“, „Къде си вярна ти любов народна“, „Стани, стани юнак балкански“, които пеем и до днес. Какво да кажем за Васил Левски, чиято отдаденост и саможертва в името на свободата е най-силното човешко качество, за което се сещам.

Днес народните будители не са изчезнали, те са живи. Те живеят във всеки просветител, учител, творец, който продължава да върви с гордо вдигната глава по светлия път на знанието, просветата, любовта към отечеството и с много обич успява да го предаде на идното поколение, което сме ние децата на България.

Будителите на новото време, хората които заслужава преклонение през двадесет и първи век са нашите учители, защото те работят за промяната към по-добър живот тук в България. Чрез знанията, които ни дават всеки ден, ни карат да се чувстваме силни, смели и окрилени. Мотивират ни да мечтаем и да вярваме в мечтите си. Никога да не се предаваме, а да правим малки стъпки всеки ден към постигане на целите си. Ежедневно създават, разпространяват и подкрепят българската култура, образование и слово като го предават на нас - учениците. Благодарност и дълбок поклон пред всички български будители известни и неизвестни, знайни и незнайни, които са променили и променят историята на българския народ към по-добро и светло бъдеще.

*„О, будители народни, цял низ светли имена чисти, сияйни,
благородни, вий сте нашите знамена най за вечни времена.“*

Епископ Константин